

dovolenky. Pomaly aj zaspával, keď na neho padol tieň. Ospalo zdvihol pohľad a uvidel, ako pred ním stojí muž s mohutnými bledosivými krídlami zadychčaný ako po maratóne.

„Ahoj, Sariel,“ pousmial sa anjel a so záujmom si prezrel staršieho brata. Vlasy mal strapaté, odev pokrčený a mal kruhy pod očami. Akoby bez prestávky už niekoľko dní pracoval.

„Amitiel,“ vydýchol starší anjel, „kde si pri všetkých siedmich nebesiach bol?!“

„Kde asi? Tu.“ odvetil lenivo Amitiel. „Tamto Sachael tí to potvrdí,“ kývol na anjela v mori, ktorý sa k nim blížil, „bol tu so mnou.“

„A prečo si tu?“ zaujímal sa Sariel podráždene. „Vieš vôbec, čo tvoj odchod spôsobil?!“

„K tomu prvému, som na dovolenke. A k tomu druhému, asi to tuším. Už začali klamať aj anjeli, však?“ zazubil sa Amitiel a odpil si z drinku.

„Hej.“ potvrdil Sariel neutrálne. „Čo si si myslel? Si anjel pravdy. Bez teba ani my nedokážeme byť úprimní. A ty si len tak odídeš.“ fľakal starší anjel, čo toho mladšieho podráždilo.

„Keby si ma aspoň niekto vážil, nikam by som nešiel!“ zazúrili Amitiel a strhol si slnečné okuliare. „Videl si vôbec svet ľudí? Koľko ľudí je ešte úprimných? Málo a ty to vieš. Nikto si neváži moju doménu, že vraj je pravda veľmi krutá. A ja nie som otec, aby som mal nekonečnú trpezlivosť. Tak som tu. A keď vám tak chýba úprimnosť, použite Gabriélov roh pravdy.“ S tým sa anjel zviezol späť do ľahu a opäť si nasadil okuliare.

„Bez teba nefunguje ani Gabriélov roh, veď to vieš.“ poznamenal Sariel už miernejšie. Nechcel, aby sa jeho mladší brat hneval. Ale až príliš ho potreboval, lebo jeho doménou je spravodlivosť, a tú bez pravdy nedosiahne.

Amitiel len prevrátil oči a druhého anjela jednoducho ig-

noroval. Medzitým sa vrátil z mora Sachael, ktorý si vypočul ich rozhovor. Chvilu na nich len hľadel, kým sa v tichosti nepriblížil a kývol Sarielovi, aby išiel za ním. Odišli však len tak ďaleko, aby ich Amitiel nepočul.

„Je fakt našťvaný.“ poznamenal Sachael s pohľadom zabodnutým do driemajúceho anjela.

„Nehovor.“ odfrkol Sariel a tiež sa pozrel tým smerom.

„Potrebuje si oddýchnuť. Pravda je fakt v tejto dobe nedocenená,“ pokračoval mladý anjel, nevšímajúc si archanjelov otrávený tón. „Dokázal ešte prekusnúť neúctu smrteľníkov, ale to, čo urobil Jegudiel, ho celkom dostalo.“

„Čo urobil?“ spýtal sa Sariel nechápavo. O tom nič nevedel.

„Povedal mu, že klamstvá môžu byť aj dobré. Vieš, že on ako anjel práce chce pre svojich chránencov čo najvyššie pozície. A skrz ľži sa to všetko dá veľmi ľahko. Amitiel to vzal ako urážku jeho domény a tak stiahol všetku pravdu z ľudského sveta a prišiel sem.“

Sariel mlčal, ale ten jeho výraz hovoril za všetko. Sachael po chvíli pokračoval. „Jediné, čo chce, je ospravedlnenie, inak mu je jedno, koľko ľži je na svete. Bolo by to spravodlivé, vzhľadom na to všetko, čo aj bez toho musel znášať.“

Archanjel prikývol. Spravodlivosť, tomu rozumel.

„Takže keď Jegudiel uzná, že

pravda je predsa lepšia a ospravedlní sa, Amitiel sa vráti.“ skonštatoval a zahľadel sa na spiaceho anjela. Následne sa otočil späť na Sachaela. „Zajtra nás čakajte,“ povedal a odletel. Sachael za ním chvíľu hľadel, kým neodznel aj zvuk jeho krídel. Potom sa vrátil k Amitielovi a rozvalil sa do mäkkého piesku.

„To zas dopadne,“ zamrmľal anjel pre seba a modlil sa, aby sa zas niečo nepobabralo.

VILLO

